

tænketanken har tænkt, og inden det kan blive politik i virkeligheden, bliver man da utålmodig, men jeg synes, det er svært at gøre processen hurtigere.

Med hensyn til kvinder i bestyrelser, som fru Anne Grete Holmsgaard også nævnte, fordi Jyllands-Posten havde en opgørelse over det i mandags, er jeg enig i, at det er et kæmpe problem. Men jeg tror altså, at vi skal gå den vej, at vi skaffer nogle flere dygtige kvindelige ledere, for dem, man vil have til at sidde i bestyrelserne, skal jo være ledere, skal være nogle på et meget højt niveau. Det er derfor, jeg er gået den vej og bliver ved med at holde fokus på kvindelige ledere.

Selv om vi igen er i den bløde afdeling, så har det jo faktisk vist sig, at det, at vi er begyndt at diskutere det, og det, at typiske mandeblade såsom Berlingske Tidendes Nyhedsmagasin har beskæftiget sig meget med det – og for den sags skyld også Berlingske Tidende og Jyllands-Posten – gør, at der er mange, der er blevet interesseret i det.

Vi har fået utrolig mange henvendelser i ligestillingsafdelingen om, hvad folk kan gøre på deres virksomhed for at skaffe flere kvindelige ledere. Nogle synes åbenbart, at det er svært, for kvinderne skal også motiveres, og man skal finde ud af, hvad man skal satse på. Er det noget med mentorordninger, er det at gøre arbejdspladsen familievenlig, eller hvordan og hvorledes gør man det her? Så jeg synes faktisk, det er inde i en positiv udvikling.

Jeg vil tage handsken op med hensyn til, at jeg burde etablere et netværk med de dygtige kvinder, som man kunne anbefale til at sidde i bestyrelser. Jeg tror nu hellere, at jeg vil foreslå, at det f.eks. var Dansk Industri, der gjorde det – det har den tilsvarende organisation i Norge gjort med stor succes – men det hjælper jo selvfølgelig altid, hvis man skubber på, for jeg er enig i, at vi ikke har nok af den slags databaser, hvor kvinders kvalifikationer bliver gjort synlige og offentlige, så det vil jeg prøve at arbejde videre med.

Så var der kritik og den gamle diskussion om, om det er en effektiv indsats, vi gør mod handel med kvinder, og det her med, at de skal sendes hjem efter 15 dage. Jeg har bare svært ved at se, hvad man skal bruge en længere periode til, for på de 15 dage mener jeg sagtens man kan forberede en sikker hjemsendelse, at man kan få tilbudt psykologhjælp og skabe kontakt til ngo'er i hjemlandet, som så kan tage over efterfølgende.

Det er jo også en pseudoperiode at skulle være her i et halvt år, hvor man ikke foretager sig noget, går rundt og har det skidt, har måske nogle børn i det hjemland, man kommer fra. Altså undskyld mig, hvad skulle man lave her i et halvt år? Jeg forstår godt, at risikoen for, at de lander lige i armene på bagmændene igen, skal man gøre alt for at eliminere, men derudover mener jeg ikke, man kan bruge længere tid til ret meget.

Jeg er også enig i, og det mener jeg vi skal arbejde med til stadighed, at der mangler behandlingstilbud til de voldelige mænd. Vi har lavet en model for, hvordan man kan gøre det med noget kognitiv træning osv., hvor man får arbejdet med de her problemer. Desværre er amterne og kommunerne svære at trække op, men det bliver vi nødt til at få sat mere fokus på, for har man erkendt et problem, så skal der også være mulighed for at blive behandlet for det.

Der var to konkrete spørgsmål, jeg lige skal svare på. Det ene var fra fru Anne Grete Holmsgaard, der spurgte, hvordan og hvorledes og hvor meget det etniske netværk var blevet brugt. Det er blevet brugt en gang i 2003 til et møde om kvinder på arbejdsmarkedet, og så er det blevet brugt ad hoc individuelt til de forskellige problemstillinger, vi har arbejdet med, bl.a. tvangsægteskabshandlingsplanen og også i den her udarbejdelse af perspektiv- og handlingsplanen. Så det bliver brugt ad hoc, når der er behov for det.

Så var der et helt konkret spørgsmål fra fru Louise Frevert, der spurgte om side 8, hvor der står, at fordelene ved kulturel mangfoldighed skal synliggøres. Det, vi mener med det, er jo bl.a. at fokusere på de gode rollemodeller, der er blandt de etniske minoritetskvinder, der har klarer sig godt. Jeg synes godt, de må være forbilleder for de unge kvinder, der nu står og skal videre på deres færd, for jeg håber jo, at de vil leve mere ligestillet end måske deres mødre – eller ikke engang måske, for deres mødre lever jo ikke særlig ligestillet – for hvis man fokuserer på det gode, får man jo også en masse kvaliteter frem i folk, som vi kan bruge aktivt i det danske samfund, så det er det, der ligger i det.

Der var ikke to, der var nemlig tre spørgsmål, for der var også et fra fru Bodil Kornbek, der spurgte om den nordiske undersøgelse af pornografiens indflydelse på unges seksualitet.

Den er påbegyndt i januar, og vi forventer den færdig i 2005.

Tak for debatten.